

tulle iat vallesse, waid útsivainis' senna
Pohta, kus neid vannakse. Jubbä selle pár-
rast peaksid keik ued rubbid lassma panna,
et siis need sured rubbid vallehnággó ei teota.

Ka útles arst, tullewad suurde rubbi-
dest paised, ja mu haigussed, mis inni-
mest kurtiks, vimmedaks, jallotumaks,
kuiva - többiseks ja mitmesuggusei wiśil
wiggaseks leggewad. Wata, armas
Mart, útles temma, sün kúllas on líks
vimmedaks, ja úks teine jallust wiggaseks
fanud suurde rubbide lábbi; ennam et
nåe sinna náuid kúl mitte. Algja mo iure
tullewad keik need, kes suurde rubbides tób-
biseks ja wiggaseks samud. Oh paljo on
nisuggused nende seas, kennej haigust
síkski arst ei rooi parrandada, ja kes pár-
rast, kui ueil sured rubbid olnud, hóddas-
sisei wiśil sün ilmas ellawad. Vimaks
surrewad nemmad súksit ni sugguses hai-
gusses árra, mis nad suurde rubbides sa-

nud, et kúl nemmad móttlesid sel aial en-
nast hopis terwed ollewad, kui sured rub-
bid neist lahkusid. Oh, kui paljo pat-
remad on se wasto need ued rubbid! Need
ei tegi mitte innimest haigeks, ja ei játtá
pimedust, wiggadust, eggas többe ennese
párra, ning peálegi ei olle úkski neist
mittó tuhhat innimestest árrasurnud, kes
ennestele ued rúbbid lassid panna.

Sa ollesid jo siis wágga rümmal, ar-
mas Mart, útles se arst, kui sa wóttaksid
ühte osia pólizada, mis lábbi so laste fen-
na valle n'ggó, nend'e tervis ja nende ella-
minne wob finnitud ja hoitud sada.

Móttle aoga, kui wágga rasket kostmist
sinni úks kord Ju amala ees ennese peile
siis kogalid, kui sa holetumal misil omimid
lopesed lastid wiggaseks minna, ehf mora-
ratul übhes haigusles surra, mõõdu el-
sid wótnu neist árra hólu. Ju misib